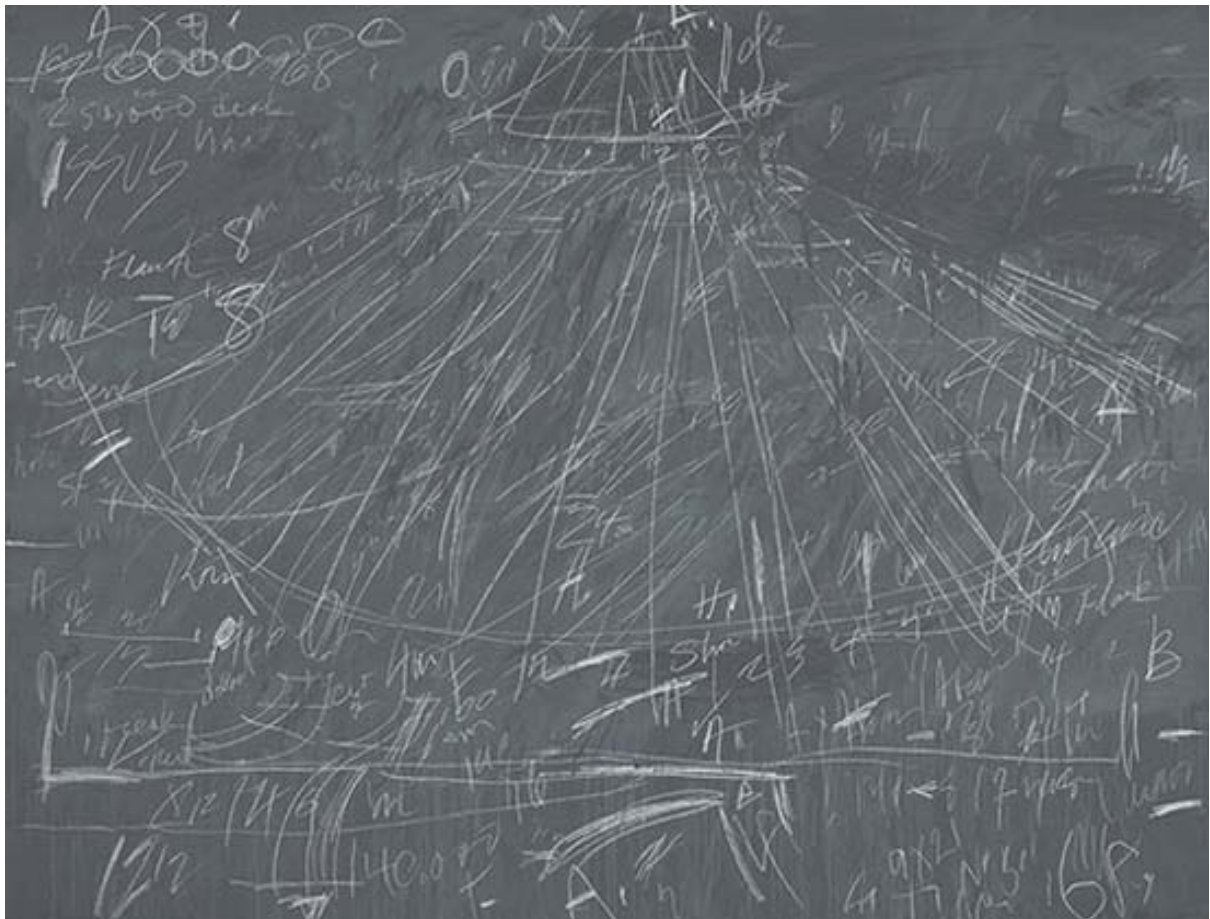

Action Scénique / Etienne Guilloteau

SYNOPSIS OF A BATTLE

Créatie 2013

Action Scénique / Etienne Guilloteau

SYNOPSIS OF A BATTLE

Voor deze creatie 2013 heb ik besloten om te werken rond het idee van de synopsis van een opera.

Muziek

Een van de basiselementen van deze creatie is het driedelige symfonische drama *Socrate* (1918) van Erik Satie. Over 'De dood van Socrates', het laatste deel van het muziekstuk, zegt Vladimir Jankélévitch: "Het relaas van Phaëdon, die ons het verhaal van deze onsterfelijke dood vertelt, kreeg in al zijn nuchterheid, in de eenvoudige akkoorden van Erik Satie de meest aangrijpende vertaling: de serene ontwikkeling van deze parallelle akkoorden lijkt de drempel van de grote mutatie ingetogen te laten verdwijnen in een continue voortgang..."

Socrate van Satie werd later door John Cage bewerkt tot *Cheap Imitation* nadat de uitgever van Satie weigerde de gebruiksrechten toe te kennen aan Cage en Merce Cunningham. Cunningham creëerde hierop de choreografie *Second Hand*, de titel alleen al vat deze episode van hun samenwerking samen. Hiermee schrijft *Socrate* zich ook in in de geschiedenis van de dans. Het werk van Satie en de figuur van Socrates zullen echter niet centraal staan maar veeleer een basis vormen voor *Synopsis of a battle*, discrete aanwezigheden die de ingetogenheid overnemen van een Erik Satie die het relaas doet van de dood van de filosoof.

Een andere compositie zal een veel centralere plek innemen: *Territoires de l'oubli* van Tristan Murail (1977 - Piano Solo). Dit stuk is voor mij het negatief van *Socrate* van Satie en van *Cheap Imitation* van Cage. Het is niet gebaseerd op een verhaal (in tegenstelling tot *Socrate*) maar het is een van de meest suggestieve en meest dramatische werken van de componist. De aanwezigheid van dit dramatische aspect is essentieel voor het *Synopsis of a battle*, dat de synopsis van een opera wil zijn.

De rest van de muzikale dramaturgie zal in samenwerking met Alain Franco gebeuren, met wie ik in mijn laatste stuk *Tres Scripturae* gewerkt heb. Voor dit nieuwe werk zal niet alle muziek live gespeeld worden, maar het zal een mix zijn van opgenomen documenten en stukken die Alain op de piano speelt. De aanwezigheid van deze twee elementen is een artistieke keuze want ze draagt bij tot de synopsisesthetiek die ik het stuk wil geven. Ze openen mogelijkheden voor ons en behouden tegelijkertijd een grote flexibiliteit.

Tekst/Verhaal

Het gebruik van tekst is nieuw in mijn werk. Op twee kortere onderdelen na, het ene in La Magnificenza (Nowth upon Nacht - Cage/Joyce) en het andere in Tres Scripturae (Ah je respire enfin - Debussy 'Pelléas et Mélisande') heb ik nog nooit tekst gebruikt in mijn stukken. Niettemin waren in deze choreografieën de vocale muziekstukken centrale punten in de dramaturgie. Ik heb daarbij geen interesse voor het verhaal als finaliteit maar veeleer voor het verhaal als spoor. Dat verschil is heel belangrijk voor mij. Het is de energie van de tekst die mij interesseert en niet het feit dat hij in een uitgebreider relaas of een geschiedenis past. Het is de evocatie die open staat voor de verbeelding die mij interesseert. Voor Synopsis of a battle drong het idee van teksten zich met name op door deze keuze voor opera en de keuze voor Socrate van Satie (gebaseerd op de teksten van Plato over Socrates). Momenteel denk ik ook na over andere teksten en meer specifiek gedichten, bijvoorbeeld Ash-Wednesday van T.S. Eliot:

Although I do not hope to turn again

Although I do not hope

Although I do not hope to turn.

Wavering between the profit and the loss

In this brief transit where the dream cross

The dreamcrossed twilight between birth and dying...

De teksten kunnen gelezen, gezongen of geprojecteerd worden, maar het zal de creatie zijn die bepaalt hoe de teksten gebruikt worden en welke vormen dat zal aannemen. Op het podium zal iemand aanwezig zijn die voor dit element instaat (actrice of zangeres). Deze persoon is voor mij de reminiscentie aan de functie van het koor in de Griekse tragedies, dat we later in de opera's terugvinden.

Het gebruik van tekst zal een sterk element zijn in deze creatie en een belangrijk keerpunt zijn na Tres Scripturae.

Dans

Voor dit stuk wil ik met twee dansers werken (Claire Croizé en ikzelf). Twee is zowel het minimum om in relatie te zijn met de andere en ook het maximum om geen groep te worden. Deze relatie kan verschillende aspecten omvatten: samen, naast elkaar, tegenover elkaar, gescheiden, alleen zonder de andere, alleen met de andere enz. Het kan een verhaal oproepen zonder er een te worden. Deze minimale matrix draagt bij tot de hiervoor voorgestelde synopsis. De elementen van het stuk zullen niet rondom de twee dansers geschikt worden maar het zullen veeleer de dansers zijn die zwevend (wavering) door de ruimte, de muziek en de teksten navigeren. En

niet noodzakelijk met of niet noodzakelijk tegen deze omgeving. Zoals het citaat van Godard over zijn film L'éloge de l'amour: "Niet de geschiedenis van een koppel, maar een koppel in de geschiedenis". Ik definieer 'koppel' hier in de zin van twee personen naast elkaar en niet enkel als een koppel in de amoureuze zin.

Een ander element dat mijn keuze voor twee dansers motiveerde, is dat de teksten van Plato over Socrates vaak dialogen zijn. Het feit dat je met twee dansers op het toneel staat, is een spoor van deze dialogen. Een dialoog zonder woorden.

Licht

De lichtcreatie zal gebeuren door Hans Meijer, met wie ik al sinds mijn eerste stukken samenwerk. In Tres Scripturae was het licht een centraal element in de dramaturgie en de technicus een acteur van het stuk, waarvan de creatieve ruimte strikt afgebakend was voor de start van de creatie. In dit stuk zal Hans Meijer echter meer vrijheid hebben voor zijn artistieke initiatieven. Enkel de technische eenvoud die bijdraagt tot het idee van de synopsis zal voor mij een basisregel zijn.

Etienne Guilloteau

Credits

Choreographie : Etienne Guilloteau

Dans : Claire Croizé, Etienne Guilloteau

Lichtontwerp: Hans Meijer

Live piano : Alain Franco

Kostuums : Britt Bergé

Administratie : Karolien Derwael/ klein verzet

Spreiding : Cinzia Maroni

Productie : Action Scénique

Co-productie : Kaaitheater, Centre Chorégraphique National de Rillieux-la-Pape (Frankrijk), Kunstencentrum Buda

Avant-première: 21 november 2013, CCNR, Rillieux-la-Pape

Première: 29 en 30 november 2013, Kaaitheater, Brussel

Tour 2013/14

Concertgebouw Brugge

Cultuurcentrum Hasselt

Festival van Vlaanderen Kortrijk

Theater Frascati, Amsterdam

ETIENNE GUILLOTEAU

Biografie

Etienne Guilloteau is in 1976 geboren in Poitiers, Frankrijk. Hij ontdekte dans in de middelbare school in 1995. Na een aantal jaren op het conservatorium van Poitiers, begon hij aan de opleiding van P.A.R.T.S. in 1998. Hij studeerde af in 2002 met de solo *Love me two times*, die hij op verschillende Europese podia heeft gespeeld.

Guilloteau begon in 2002 te werken met wp Zimmer in Antwerpen. Dit resulteerde in de creatie van het duet *Skènè* met Claire Croizé. De voorstelling ging in première in Cc Berchem in Antwerpen in februari 2004.

In 2006 creëerde Etienne Guilloteau zijn tweede duet *La Magnificenza* met Vincent Dunoyer (dans) en Hans Meijer (lichtontwerp). In deze voorstelling zocht hij naar de andere zijde van de munt, namelijk door een ongedwongen choreografie te creëren zonder dramatische compositie. Een choreografie die de kijker de ruimte geeft om ongeremd te observeren wat het moment te bieden heeft.

In 2007 creëerde hij de voorstelling *Dido* in samenwerking met Claire Croizé, een video installatie gebaseerd op het derde deel van Purcells opera *Dido en Aeneas*. Zo

onderzochten hoe het gebrek aan liefde kon verteld worden zonder narratieve structuur.

In 2008 bundelden Etienne Guilloteau, Nada Gambier en Claire Croizé hun krachten in de structuur Action Scénique vzw.

De laatste jaren heeft zijn choreografisch werk zich gefocust op de dramaturgische relatie tussen dans, muziek en licht. Dit onderzoek resulteerde in het tonen van twee studies: Prima dell'atto, een voorstelling voor kinderen gebaseerd op Debussy's muziek, gepresenteerd tijdens het Krokus festival in Hasselt en *DAAD*, een solo waarin Guilloteau dans en licht ontwikkelt op muziek van John Cage Experiences. Deze solo werd gepresenteerd tijdens Hit the stage in Monty/ Antwerpen in de lente van 2009 en werd de basis voor zijn nieuwe creatie.

In de lente 2010 ging Guilloteau in première tijdens het Kunstenfestivaldesarts met *Tres Scripturae*, een voorstelling voor drie dansers (Claire Croizé, Claire Goldsmark en hemzelf), een pianist (Alain Franco) en een lichtontwerper (Hans Meijer). Met deze voorstelling creëerde hij een open ruimte tussen illusie en deconstructie, intelligentie en abstractie – een ruimte waarin de toeschouwers hun sensibiliteit en verbeelding de vrije loop konden laten.

Daarnast werd hij de vaste assistent/dramaturg van Claire Croizé voor *The Farewell* (Prix Jardin d'Europe 2009) en *Vor deinem Thron* (2010).

In 2012 werkten Claire Croizé en Etienne als choreografen voor het DanceXmusic project, een samenwerking tussen de Munt en PARTS. Samen met Alain Franco en de studenten creëerden ze *Movement for quatuor* een voorstelling gebaseerd op het strijkkwartet 1905 van Anton Webern, muziek die door live muzikanten zal worden gebracht.

Naast zijn eigen creaties, heeft Etienne Guilloteau gedanst en gewerkt met Vincent Dunoyer, Rosas, Charlotte Vanden Eynde en vooral met Marc Vanrunxt met wie hij een ononderbroken samenwerking heeft opgezet over de jaren heen.

CONTACT

Action Scénique vzw

Gasstraat, 90 – B-2060 Antwerpen Belgique
BE 0898.763.101
info@actionscenique.be

Administratie: Karolien Derwael

karolien.derwael@actionscenique.be
+32 474 64 08 54

Productie en spreiding: Cinzia Maroni

cinzia@dropprod.be
+32 488 61 37 39

Choreografen:

Claire Croizé: claire.croize@actionscenique.be
Etienne Guilloteau: etienne.guilloteau@actionscenique.be
Nada Gambier: nada.gambier@actionscenique.be

www.actionscenique.be